

Datum van inontvangstneming : 23/06/2015

Zaak C-212/15**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

8 mei 2015

Verwijzende rechter:

Tribunalul Mureş (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

24 april 2015

Appellante:

ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt (voorheen E-Star Alternatív Energiaszolgáltató Nyrt)

Geïntimeerde:

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP Braşov) – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureş

VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

Op verzoek van appellante, ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt (voorheen E-STAR ALTERNATIV ENERGIASZOLGALTATO NYRT), en gelet op het proces-verbaal van de zitting van 2 april 2015 verzoekt het Tribunalul Mureş (rechtbank van het district Mureş), afdeling civiele zaken, het

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen betreffende de uitlegging van artikel 4 van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures, aangezien een dergelijke beslissing nuttig is voor de beslechting van het nationale geding in hoger beroep, dat bij deze rechter is ingesteld onder nr. 4663/102/2013.

Vraag 1: Voor de uitlegging van artikel 4, leden 1 en 2, onder f) en k), van verordening nr. 1346/2000 wordt het Hof verzocht te verduidelijken of de gevolgen van de insolventieprocedure die worden beheerst door het recht van de

staat waar de insolventieprocedure is geopend, kunnen meebrengen dat het vorderingsrecht van een schuldeiser die niet heeft deelgenomen aan de insolventieprocedure, in een andere lidstaat vervalt of dat de gedwongen tenuitvoerlegging van die vordering in een andere lidstaat wordt opgeschort?

Vraag 2: Is het relevant dat de vordering die in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de procedure is geopend, gedwongen ten uitvoer wordt gelegd, een belastingvordering is?

Voorwerp van het geding. Relevante feiten

Bij op 3 september 2013 onder nr. 4663/102/2013 bij het Tribunalul Mureş, afdeling bestuurs- en belastingzaken, ingesteld verzet tegen de tenuitvoerlegging, heeft appellante, E-STAR ALTERNATIV ENERGIASZOLGAITATO NYRT, „die zich in een insolventieprocedure bevindt”, (omissis) deze rechter verzocht haar ten nadele van geïntimeerde, de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP Braşov) – Administrația județeană a Finanțelor Publice Mureş [regionaal hoofdbestuur openbare financiën van Braşov (DGRFP Braşov) – dienst openbare financiën van het district Mureş], vrij te stellen van de betaling van 7 602 338 RON [Or. 13] [en] executoriale titel 70930/7.08.2013 van het tenuitvoerleggingsdossier (omissis) betreffende appellantes vaste inrichting voor belastingdoeleinden in Roemenië met nr. 18/16.08.2013, die is afgegeven op basis van de op 2 juli 2013 door de DGFP Mureş meegedeelde belastingaanslag nr. 451/25.06.2013, nietig te verklaren.

In haar motivering wijst appellante erop dat de vordering is gebaseerd op belastingcontrole rapport F-MS 393/25.06.2013 over tijdens de belastingcontrole vastgestelde bijkomende fiscale verplichtingen en dat geïntimeerde de bestreden executoriale titel heeft afgegeven met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van de belastingvordering die is vastgesteld in de na de belastingcontrole opgelegde belastingaanslag.

Appellante betoogt voorts dat de gedwongen tenuitvoerlegging onrechtmatig is, aangezien zij de in de belastingaanslag vastgestelde geldbedragen niet verschuldigd is en dat de ongeldigheid van de tenuitvoerlegging het gevolg is van het feit dat zij insolvent was, wat de belastingdienst bekend is.

Appellante voert in dit verband aan dat op 13 december 2012 (omissis) op haar verzoek tegen haar, E-STAR ALTERNATIV ENERGIASZOLGAITATO NYRT, met inbegrip van de vaste inrichting, een insolventieprocedure is geopend en dat geïntimeerde daarvan op de hoogte is gebracht met het oog op haar opname in de lijst van schuldeisers. Geïntimeerde heeft in die insolventieprocedure haar vordering ingediend ter hoogte van de bedragen waarvan het bestaan op die datum was aangetoond, maar omdat zij het registratierecht niet had betaald, is de indiening van haar vordering geweigerd.

Appellante betoogt dat op 6 september 2013 is besloten de insolventieprocedure te beëindigen.

Appellante betoogt voorts dat volgens de Hongaarse insolventiewet, namelijk artikel 20, lid 3, van wet XLIX van 1991, een vordering die is ontstaan in de periode tussen de oprichting van de vennootschap en het einde van de insolventieprocedure, niet meer geldend kan worden gemaakt door de schuldeiser wiens verzoek tot opname van zijn vordering in de lijst van schuldeisers is afgewezen. Dat is het gevolg van het verval van het recht van de schuldeiser die niet tijdig in de lijst van vorderingen is opgenomen, om na de sluiting van de procedure zijn vordering geldend te maken.

Appellante stelt ook dat geïntimeerde door dat in het Hongaarse recht voorziene gevolg haar recht heeft verloren om de vermeende vordering geldend te maken en tegen haar geen gerechtelijke of tenuitvoerleggingsprocedure meer kan instellen om de in de belastingaanslag vastgestelde bedragen te ontvangen.

Bij civiel vonnis [van] (omissis) 17 december 2013 (omissis) heeft het Tribunalul Mureş, afdeling bestuurszaken, zich onbevoegd verklaard ten gunste van de Judecătoria Târgu Mureş (districtsrechtbank te Târgu Mureş).

Op 12 september 2013 is de naam van E-STAR ALTERNATIV ENERGIASZOLGALTATO NYRT bij beslissing van de raad van bestuur van die vennootschap gewijzigd in ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt (omissis). Die naamswijziging is ter kennis gebracht van de wettelijk bevoegde rechter.

Bij aanvullende vordering van 21 maart 2014 (omissis) is aan de rechter in eerste aanleg gevraagd om het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen betreffende de uitlegging van verordening nr. 1346/2000: **[Or. 14]**

- [1.] Houdt het in artikel 16, lid 1, van [verordening nr. 1346/2000] neergelegde beginsel van de automatische erkenning in de lidstaten van de gevolgen van de opening van een insolventieprocedure onder de voorwaarden van artikel 4, lid 2, onder g), h), j), en k), van [die] verordening in dat, wanneer een schuldeiser wiens vordering niet in de failliete boedel is opgenomen naar het recht van de staat waar de procedure is geopend, het recht verliest om in de lijst van schuldeisers te worden opgenomen en om als boedelschuldeiser deel te nemen aan de procedure, alle schuldeisers, ongeacht hun nationaliteit, dat recht verliezen?
- [2.] Moeten de sancties waarin is voorzien door het recht van de staat waar de procedure is geopend inzake de voorwaarden voor opname in de failliete boedel ook in de andere lidstaten uitdrukkelijk worden erkend bij een rechterlijke beslissing of in een andere administratieve of rechterlijke procedure?

- [3.] Heeft een schuldeiser wiens vordering niet is opgenomen in de failliete boedel van een schuldenaar, hoewel te zijnen aanzien is voldaan aan de eisen van het recht van de staat waar de procedure is geopend (bijvoorbeeld de kennisgeving daartoe door de curator), en wiens rechten volgens dat recht vervallen, het recht om in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de oorspronkelijke procedure is geopend maatregelen van gedwongen tenuitvoerlegging te vragen op grond van dezelfde vordering?
- [4.] Is artikel 3, lid 4, van [verordening nr. 1346/2000] van toepassing wanneer een schuldeiser het recht van de staat waar een hoofdprocedure tot opname in de failliete boedel is geopend, niet heeft nageleefd en de procedure intussen is beëindigd?

(omissis) Bij civiel vonnis 1943/24.04.2014 (omissis) heeft de Judecătoria Târgu Mureş het verzet tegen de tenuitvoerlegging afgewezen op grond dat de door appellante aangevoerde middelen inzake het onverschuldigde karakter van de bedragen die zijn vastgesteld in de belastingaanslag op basis waarvan de executoriale titel is afgegeven, niet konden worden onderzocht in het kader van het verzet tegen de tenuitvoerlegging, aangezien het gaat om middelen van bestuursrecht en fiscaal recht.

De rechter in eerste aanleg heeft voorts geoordeeld dat belastingaanslag nr. 451/25.06.2013 wegens het verstrijken van de termijn een executoriale titel is geworden, zodat executoriale titel 70930/7.08.2013, die is afgegeven op basis van die belastingaanslag, betrekking heeft op een zekere, liquide en invorderbare vordering en derhalve niet nietig moet worden verklaard, en dat geen sprake is van een van de in artikel 702 van het nieuwe wetboek van burgerlijke rechtsvordering bedoelde gevallen waarin de gedwongen tenuitvoerlegging wordt beëindigd.

Bij op 25 juli 2014 bij het Tribunalul Mureş, afdeling civiele zaken, ingesteld hoger beroep heeft appellante, ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt (voorheen E-STAR ALTERNATIV ENERGIASZOLGALTATO NYRT), verzocht civiel vonnis 1943/24.04.2014 van de Judecătoria Târgu Mureş in de zaak (omissis) tussen haar en geïntimeerde, de DGRFP Braşov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureş, in die zin te herzien dat zij wordt vrijgesteld van de betaling van het bedrag van 7 602 338 RON en executoriale titel 70930/7.08.2013 die is afgegeven op basis van belastingaanslag nr. 451/25.06.2013, nietig wordt verklaard, aangezien **[Or. 15]** de tenuitvoerlegging van de door geïntimeerde vastgestelde belastingaanslag nr. (omissis) 451/25.06.2013 op de datum waarop haar verzoekschrift is ingeschreven krachtens verordening nr. 1346/2000 en de Hongaarse wet XLIX van 1991 betreffende de faillissements- en liquidatieprocedure van rechtswege was opgeschort.

In haar motivering wijst appellante erop dat de rechter in eerste aanleg er geen rekening mee heeft gehouden dat tegen haar een insolventieprocedure was

geopend in de periode van 13 januari 2012 tot en met 30 augustus 2013, dat wil zeggen zowel op de datum van vaststelling van belastingaanslag nr. 451/25.06.2013 als op de datum van afgifte van executoriale titel 70930/7.08.2013.

Zij betoogt dat de insolventie van de vennootschap zich ook uitstrekt tot de vaste inrichting in Roemenië, aangezien die vaste inrichting enkel bij de Roemeense belastingdienst is geregistreerd overeenkomstig artikel 8 van het belastingwetboek, maar geen rechtspersoonlijkheid heeft, niet in het handelsregister moet worden ingeschreven, geen onafhankelijke entiteit is, geen eigen vermogen, bestuur, werknemers of activiteiten heeft, en haar werkzaamheden tijdelijk heeft uitgeoefend.

Appellante betoogt dat zij heeft aangetoond dat zij op 13 december 2012 bij vonnis nr. 9 Cspk 01-12-000049/7 van de Hongaarse hoofdstedelijke rechtbank insolvent is verklaard en voorts dat op 7 januari 2013 geïntimeerde hiervan in kennis is gesteld en is verzocht de vorderingen in te dienen die zij vóór de datum van het intreden van de insolventie tegen de vennootschap had en na die datum ontstane vorderingen binnen acht dagen na de vaststelling ervan in te dienen.

Appellante wijst er voorts op dat geïntimeerde op 18 januari 2013 bij de curator aangifte van schuldvordering nr. 2162/11.02.2013 heeft ingediend, maar dat geïntimeerdes indiening van haar vordering is afgewezen omdat zij het registratierecht niet had betaald. Zij voert ook aan dat geïntimeerde niet heeft verzocht om plaatsing van de in de belastingaanslag vastgestelde vordering op de lijst van schuldeisers, die gedwongen ten uitvoer is gelegd in de bestreden tenuitvoerleggingsprocedure, zodat naar Hongaars recht geïntimeerdes recht om die vordering geldend te maken, vervallen is.

In hoger beroep herhaalt appellante haar in eerste aanleg ingediende verzoek en vraagt deze rechter het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing te verzoeken over de voornoemde vragen, die zij ook in eerste aanleg heeft gesteld.

In haar verweerschrift verzoekt geïntimeerde het hoger beroep te verwerpen, het bestreden vonnis te handhaven en het verzoek om een prejudiciële verwijzing naar het Hof van Justitie van de Europese Unie af te wijzen.

In haar motivering heeft geïntimeerde aangevoerd dat appellantes argument dat de gevorderde bedragen onverschuldigd zijn, niet kan worden onderzocht samen met het verzet tegen de tenuitvoerlegging, aangezien daarvoor een specifiek rechtsmiddel bestaat, waarvan appellante geen gebruik heeft gemaakt, en bij de gedwongen tenuitvoerlegging geen fouten zijn gemaakt. Voorts betoogt geïntimeerde dat haar vordering betrekking heeft op de vaste inrichting, zodat de omstandigheid dat de moedermaatschappij insolvent is, niet relevant is. **[Or. 16]**

Volgens geïntimeerde hoeft het Hof niet om een prejudiciële beslissing te worden verzocht, aangezien [appellante] geen gewag maakt van een met het Unierecht strijdige nationale bepaling.

Geïntimeerde stelt dat de zaak niet aanhangig moet worden gemaakt bij het Hof, aangezien de regel voldoende nauwkeurig is en er geen reden tot gegronde twijfel bestaat.

Aangaande de feiten merkt deze rechter allereerst op dat hij zich moet uitspreken over de wettigheid van de gedwongen tenuitvoerlegging van een belastingvordering die is vastgesteld door een Roemeense fiscale schuldeiser na een belastingcontrole bij de vaste inrichting van een Hongaarse vennootschap in de periode waarin een Hongaarse rechter die vennootschap insolvent had verklaard. Die vordering is niet ingediend in de in Hongarije gevoerde insolventieprocedure.

Op 13 december 2012 is bij vonnis nr. 9 CSPK 01-02-000049/7 van de hoofdstedelijke rechtbank [Hongarije] (omissis) op verzoek van de schuldenares beslist een insolventieprocedure tegen de schuldenares te openen. Deze insolventieprocedure is gestart op de datum van bekendmaking van die beslissing, namelijk 13 december 2012.

Op 7 januari 2013 is de schuldeiseres bij een aan haar hoofdkantoor gericht schrijven in kennis gesteld van de insolventieprocedure en van de verplichting om het registratierecht te betalen en nieuwe vorderingen binnen acht dagen na de vaststelling ervan in te dienen (omissis).

Voorts heeft de schuldeiseres in januari 2013 twee aangiften van schuldvordering ingediend, die zijn afgewezen op grond dat zij na het verstrijken van de wettelijke termijn waren ingediend en het registratierecht niet was betaald. Uit het dossier blijkt dat die beslissing definitief is ingevolge de verklaring van de curator van 2 mei 2013. (omissis)

Uit het dossier blijkt (omissis) dat in de periode van 5 juni 2013 tot en met 25 juni 2013 bij de vaste inrichting van de schuldenares in Roemenië een belastingcontrole is uitgevoerd na een schrijven van de Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală (hoofdbestuur coördinatie van de belastingcontroles) van 16 april 2013 als gevolg van de belastingcontrole door DGFP Harghita bij de medecontracterende vennootschap, namelijk SC E-STAR Centrul de dezvoltare Regională SRL Gheorgheni (voorheen SC RFV Centrul de Dezvoltare Regională SRL). Na afloop van die belastingcontrole hebben de controlerende instanties vastgesteld dat de verplichting de btw te voldoen over de op basis van overeenkomst 614/20.09.2010 verrichte handelingen – waarbij de schuldenares de hoedanigheid van dienstverrichter had en waarvoor zij btw-facturen 1829/3.12.2010 voor een bedrag van 3 329 223 EUR en 1856/21.12.2010 voor een bedrag van 1 396 173 EUR heeft uitgereikt en in april 2011 een andere factuur

voor een bedrag van 197 181 EUR heeft uitgereikt – op de dienstverrichter rust, aangezien de handelingen in Roemenië zijn verricht en betrekking hebben op de installatie van roerende goederen die door hun bestemming onroerend zijn. Derhalve is na de belastingcontrole bij de schuldenares belastingaanslag (omissis) 451 van 25 juni 2013 vastgesteld, op basis waarvan **[Or. 17]** bijkomende btw-verplichtingen zijn vastgesteld ten bedrage van 5 070 383 RON, vermeerderd met 1 771 384 RON vertragingsrente voor de periode van 25 januari 2011 tot en met 21 juni 2013 en een vertragingsboete van 760 557 RON.

Die belastingaanslag is definitief geworden, aangezien er niet tegen is opgekomen volgens de Roemeense fiscale procedures van artikel 205 en volgende van Ordonanța Guvernului 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (verordening van de regering 92/2003 houdende het wetboek fiscaal procesrecht; hierna: „OG 92/2003”), en de vordering heeft op grond van artikel 141, lid 2, van OG 92/2003 een executoriale titel gekregen na het verstrijken van de betalingstermijn.

Op grond van die belastingaanslag en nadat de in die belastingaanslag vastgestelde vordering een executoriale titel had gekregen, is executoriale titel 70930/7.08.2013 afgegeven, op basis waarvan op 7 augustus 2013 een aanmaning is gezonden en is begonnen met de gedwongen tenuitvoerlegging tegen de vaste inrichting van de schuldenares die voor btw-doeleinden is geïdentificeerd overeenkomstig artikel 153, lid 5, onder a), van Legea nr. 571/2003 (wet 571/2003). Tegen die tenuitvoerlegging heeft de schuldenares het in de onderhavige zaak litigieuze verzet ingesteld.

Bij vonnis nr. 9 CSPK 01-12-000049/78 van de hoofdstedelijke rechtbank [Hongarije] is het akkoord goedgekeurd en is de in Hongarije tegen de schuldenares geopende insolventieprocedure met ingang van 7 september 2013 voor gesloten verklaard.

Voorts is niet aangetoond dat de vordering die het voorwerp uitmaakt van de bestreden gedwongen tenuitvoerlegging, in de insolventieprocedure in Hongarije is ingediend of dat die vordering niet in aanmerking is genomen bij de sluiting van het akkoord.

Naar Hongaars recht, namelijk artikel 20, lid 3, van wet XLIX van 1991, kan de schuldeiser bij niet-nakoming van de in artikel 10, lid 2, van die wet gestelde termijn om vorderingen in te dienen, niet deelnemen aan de sluiting van het akkoord en is het akkoord niet op hem van toepassing. Volgens die bepaling kan de schuldeiser die niet in aanmerking is genomen omdat hij die termijn niet is nagekomen, zijn vordering niet meer geldend maken tegenover de schuldenaar. Zijn vordering die niet is verjaard, kan hij in een door een andere persoon ingestelde liquidatieprocedure indienen. De vertragingsrente, boeten en vorderingen die als boeten kunnen worden aangemerkt, kunnen echter evenmin in die liquidatieprocedure worden ingediend.

Toepasselijke nationale bepalingen. Relevante nationale rechtspraak

Artikel 148, lid 4, van OG 92/2003 luidt:

„(4) De gedwongen tenuitvoerlegging wordt beëindigd:

- a) indien de in de executoriale titel vastgelegde fiscale verplichtingen, met inbegrip van bijkomende betalingsverplichtingen, de kosten van de tenuitvoerlegging en alle andere bedragen die volgens de wet aan de schuldenaar in rekening worden gebracht, volledig zijn vervallen;
- b) indien de executoriale titel nietig is verklaard;
- c) in andere gevallen bij de wet voorziene gevallen.”

Volgens artikel 174, lid 3, van OG 92/2003 kan de rechter „[i]ndien hij het verzet tegen de tenuitvoerlegging toewijst, [...] in voorkomend geval het bestreden besluit tot tenuitvoerlegging nietig verklaren of rectificeren, de tenuitvoerlegging zelf nietig verklaren of beëindigen, de executoriale titel nietig verklaren of verduidelijken of de uitvoering van het besluit tot tenuitvoerlegging gelasten waarvan de uitvoering was geweigerd.” **[Or. 18]**

Artikel 2641 van Legea nr. 287/2009 (wet 287/2009), opnieuw bekendgemaakt in de *Monitorul Oficial al României* (deel I, nr. 505 din 15 juli 2011) luidt: (omissis) „(1) Het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen wordt bepaald overeenkomstig het Unierecht. (2) Op aangelegenheden die niet binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, is het recht van toepassing dat de inhoud van de reeds bestaande rechtsverhouding tussen de partijen regelt, tenzij in internationale verdragen of bijzondere bepalingen anders is bepaald”.

Naar Hongaars recht, namelijk artikel 20, lid 3, van wet XLIX van 1991, kan de schuldeiser bij niet-nakoming van de in artikel 10, lid 2, van die wet gestelde termijn om vorderingen in te dienen, niet deelnemen aan de sluiting van het akkoord en is het akkoord niet op hem van toepassing. Volgens die bepaling kan de schuldeiser die niet in aanmerking is genomen omdat hij die termijn niet is nagekomen, zijn vordering niet meer geldend maken tegenover de schuldenaar. Zijn vordering die niet is verjaard, kan hij in een door een andere persoon ingestelde liquidatieprocedure indienen. De vertragingsrente, boeten en vorderingen die als boeten kunnen worden aangemerkt, kunnen echter evenmin in die liquidatieprocedure worden ingediend.

Toepasselijke bepalingen van Unierecht

Deze rechter is van oordeel dat in casu artikel 4 van verordening nr. 1346/2000 van toepassing is, dat als volgt luidt:

„1. Tenzij deze verordening iets anders bepaalt, worden de insolventieprocedure en de gevolgen daarvan beheerst door het recht van de lidstaat op het grondgebied waarvan de insolventieprocedure wordt geopend, hierna te noemen ‚lidstaat waar de procedure wordt geopend‘.

2. Het recht van de lidstaat waar de procedure wordt geopend, bepaalt onder welke voorwaarden deze procedure wordt geopend, verloopt en wordt beëindigd. Het bepaalt met name:

- a) welke schuldenaars op grond van hun hoedanigheid aan een insolventieprocedure kunnen worden onderworpen;
- b) welk deel van het vermogen van de schuldenaar tot de boedel behoort en of de na de opening van de insolventieprocedure verkregen goederen tot deze boedel behoren;
- c) welke de respectieve bevoegdheden van de schuldenaar en de curator zijn;
- d) onder welke voorwaarden een verrekening kan worden tegengeworpen;
- e) de gevolgen van de insolventieprocedure voor lopende overeenkomsten waarbij de schuldenaar partij is;
- f) de gevolgen van de insolventieprocedure voor individuele vervolgingen met uitzondering van lopende rechtsvorderingen;
- g) welke vorderingen te verhalen zijn op het vermogen van de schuldenaar en wat de gevolgen zijn ten aanzien van vorderingen die zijn ontstaan na de opening van de insolventieprocedure;
- h) de regels betreffende indiening, verificatie en toelating van de vorderingen;
[Or. 19]
- i) de regels betreffende de verdeling van de opbrengst van de te gelde gemaakte goederen, de rangindeling van de vorderingen, en de rechten van schuldeisers die krachtens een zakelijk recht of ingevolge verrekening gedeeltelijk zijn voldaan;
- j) de voorwaarden voor en de gevolgen van de beëindiging van de insolventieprocedure, met name door een akkoord;
- k) de rechten van de schuldeisers nadat de insolventieprocedure beëindigd is;
- l) voor wiens rekening de kosten en uitgaven in het kader van de insolventieprocedure zijn;

- m) de regels betreffende nietigheid, vernietigbaarheid of niet-tegenwerpbaarheid van de voor het geheel van schuldeisers nadelige rechtshandelingen.”

Redenen waarom deze rechter het verzoek om een prejudiciële beslissing doet

Aangezien het recht van de staat waar de insolventieprocedure is geopend, namelijk het Hongaarse recht, voorziet in het verval van het recht om vorderingen buiten de in dat recht gestelde termijn in de insolventieprocedure in te dienen en derhalve alle procedures, met inbegrip van een tenuitvoerleggingsprocedure, verbiedt met betrekking tot vorderingen die niet in aanmerking zijn genomen in de insolventieprocedure, is het voor de beslechting van de zaak relevant of het verval waarin het Hongaarse recht voorziet, ook voor door de schuldeiser gedwongen ten uitvoer gelegde vorderingen geldt.

Met andere woorden, deze rechter is van oordeel dat met het oog op de juiste vaststelling van de in casu van toepassing zijnde collisieregels, het begrip „gevolgen van de insolventieprocedure die worden beheerst door het recht van de staat waar de procedure is geopend” moet worden verduidelijkt. Vastgesteld moet namelijk worden of die gevolgen kunnen bestaan in de beperking of zelfs het verlies van het recht om vorderingen – met inbegrip van belastingvorderingen die zijn vastgesteld na een belastingcontrole die is uitgevoerd na de opening van de insolventieprocedure – geldend te maken die niet in aanmerking zijn genomen in de insolventieprocedure omdat zij niet in die procedure zijn ingediend dan wel of die gevolgen, die worden beheerst door het recht van de staat waar de insolventieprocedure is geopend, beperkt zijn tot rechten die aan de orde waren in de insolventieprocedure.

Indien artikel 4 van [verordening nr. 1346/2000] aldus wordt uitgelegd dat het recht van de opening van de insolventieprocedure ook de gevolgen van de procedure beheerst, met inbegrip van het verval, ook ten aanzien van vorderingen die niet zijn ingediend in de insolventieprocedure, is in casu het Hongaarse recht van toepassing, zodat de vordering van de schuldeiseres aan een dergelijke sanctie (verval) kan worden onderworpen omdat zij niet in de insolventieprocedure is ingediend.

Voorts verschilt de termijn om een vordering in de insolventieprocedure in te dienen al naargelang de vordering vóór dan wel na de opening van de insolventieprocedure is ontstaan, hetgeen anders kan worden geregeld [Or. 20] door het recht van de lidstaten op grond waarvan de belastingcontrole is uitgevoerd en de belastingvordering is vastgesteld.

In die zin kan het begrip „lopende rechtsvordering” in artikel 4, lid 2, onder f), van [verordening nr. 1346/2000], dat de omvang beperkt van de gevolgen als bepaald in het recht van de staat waar de procedure is geopend, aldus worden uitgelegd dat daaronder ook belastingcontroles vallen die vóór de opening van de

insolventieprocedure op het grondgebied van een andere lidstaat zijn begonnen in verband met de gedwongen ten uitvoer gelegde vordering met betrekking waartoe de procedures voor de betwisting en de tegeldemaking van de na de controle vastgestelde vorderingen niet waren doorlopen vóór de opening van de insolventieprocedure.

Indien uit de uitlegging van [verordening nr. 1346/2000] daarentegen blijkt dat het recht van de staat waar de procedure is geopend, bepaalt onder welke voorwaarden deze procedure wordt geopend, verloopt en wordt beëindigd, zonder echter van toepassing te zijn op vorderingen die niet onder die procedure vallen omdat zij niet zijn ingediend in die procedure, wordt de vordering van de schuldeiseres, waaronder de mogelijkheid om die vordering gedwongen ten uitvoer te leggen, beheerst door het Roemeense en niet het Hongaarse recht.

Oordeel van de nationale rechter

Aangaande de uitlegging van artikel 4 van verordening nr. 1346/2000 is een dergelijke verduidelijking volgens deze rechter des te noodzakelijker omdat die verordening het mogelijk maakt secundaire insolventieprocedures te openen en bepaalt dat de secundaire procedure wordt beheerst door het recht van de lidstaat op het grondgebied waarvan die procedure is geopend.

Die mogelijkheid zou worden belemmerd door het bestaan van een bepaling in het recht van de staat waar de hoofdprocedure is geopend die de mogelijkheid zou beperken of zelfs uitsluiten om andere vorderingen geldend te maken die niet aan de orde waren in de insolventieprocedure.

Derhalve kan worden aangenomen dat uit een systematische uitlegging van [verordening nr. 1346/2000] blijkt dat tot de gevolgen van de opening van de insolventieprocedure die worden beheerst door het recht van de staat waar die procedure is geopend, niet het verval behoort van het recht om vorderingen geldend te maken die niet zijn ingediend in de insolventieprocedure.

In artikel 39 van [verordening nr. 1346/2000] wordt trouwens het recht, en niet de verplichting, erkend van elke schuldeiser die zijn gewone verblijfplaats, woonplaats of zetel heeft in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de procedure is geopend, met inbegrip van de belastingautoriteiten en de socialezekerheidsinstellingen van de lidstaten, om zijn vorderingen in de insolventieprocedure schriftelijk in te dienen.

De bepalingen aldus uitleggen dat die gevolgen zich ook uitstrekken tot vorderingen die niet zijn ingediend in de insolventieprocedure, zou trouwens de situatie bemoeilijken van schuldeisers uit andere lidstaten die een beperkte mogelijkheid hadden om gebruik te maken van de op het grondgebied van een andere lidstaat geopende insolventieprocedure als gevolg van verschillen in taal, in regelgeving of inzake de duur van de procedure.

Indien die gevolgen zich zouden uitstrekken tot vorderingen die het voorwerp uitmaken van een belastingcontrole, zou dat bovendien precies ertoe kunnen leiden dat **[Or. 21]** de schuldenaar de belastingcontrole en de inning van de na die controle vastgestelde vorderingen kan ontlopen of bemoeilijken.

Aangaande de fiscale aard van de vordering waarop de sanctie van het verval van toepassing zou zijn als gevolg van de erkenning van de gevolgen die worden beheerst door het recht van de staat waar de procedure is geopend, is deze rechter van oordeel dat de toepassing van artikel 4 van verordening nr. 1346/2000 op dergelijke vorderingen in twijfel kan worden getrokken, aangezien belastingen een gebied vormen waarop het beginsel van de fiscale soevereiniteit van de lidstaten nog bestaat, ook al is dat beginsel afgezwakt door de regels inzake indirecte belastingen, en aangezien belastingen uitdrukkelijk zijn uitgesloten van de werkingssfeer van andere Uniewetgeving die ertoe strekt om op uniforme wijze het op de verplichtingen van toepassing zijnde recht of de bevoegdheid en de uitvoering van die verplichtingen te bepalen.

(omissis)

Târgu Mureş, 24 april 2015